

KARTA PRZEDMIOTU

WYDZIAŁ RZEŻBY, UNIWERSYTET ARTYSTYCZNY W POZNANIU

I. Informacje ogólne

1. Nazwa Przedmiotu

KIERUNKOWY PRZEDMIOT FAKULTATYWNY - Arteterapia i Twórczy Rozwój

2. Forma studiów:

STUDIA STACJONARNE

3. Kod przedmiotu: *kier – forma – tryb – nazwa przedmiotu – rodzaj zajęć – semestr/semestry*

RZ/S/TK/F/W/5-8

4. Wydział:

RZEŻBY

5. Kierunek:

RZEŻBA

6. Profil:

OGÓLNOAKADEMICKI

7. Rodzaj Studiów:

JEDNOLITE MAGISTERSKIE Z TYTUŁEM MAGISTRA

8. Nazwa jednostki uczelnianej realizującej przedmiot: *wydział/zakład języków obcych*

WYDZIAŁ RZEŻBY

II. Informacje ogólne									
1.	Semestry: <i>wymienić wszystkie semestry w cyklu kształcenia</i>								
I	II	III	IV	V	VI	VII	IIIX	IX	X
-	-	-	-	X	X	X	X	-	-
2.	Liczba punktów ECTS: <i>rozpisać wszystkie semestry w cyklu kształcenia</i>								
I	II	III	IV	V	VI	VII	IIIX	IX	X
-	-	-	-	2	2	2	2	-	-
3.	Poziom przedmiotu: <i>podstawowy, średniozaawansowany, zaawansowany</i>								
ŚREDNIOZAAWANSOWANY									
4.	Typ przedmiotu: <i>obowiązkowy, fakultatywny, nadobowiązkowy</i>								
FAKULTATYWNY									
5.	Język wykładowy:								
J.POLSKI									
III. Forma zajęć									
1.	Forma zajęć: <i>wykłady, ćwiczenia, seminaria, praktyki, warsztaty, plener itp.</i>								
Wykłady problemowe, wykłady z prezentacją multimedialną, ćwiczenia.									
2.	Liczba godzin w semestrze: <i>rozpisać wszystkie semestry w cyklu kształcenia</i>								
I	II	III	IV	V	VI	VII	IIIX	IX	X
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
3.	Liczba godzin w tygodniu (<i>rozpisać wszystkie semestry w cyklu kształcenia</i>):								
I	II	III	IV	V	VI	VII	IIIX	IX	X
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
IV. Wymagania wstępne									
Brak									
V. Cele, treści merytoryczne, metody dydaktyczne, efekty uczenia się i ich weryfikacja									

1.	Cel przedmiotu (odpowiadający uzyskiwanym przedmiotowym efektom uczenia się):	
	KOD CELU PRZEDMIOTOWEGO	ODNIESIENIE DO SPEŁNIANEGO EFEKTU PRZEDMIOTOWEGO (KOD)
	C01	Celem jest poszerzenie spektrum własnych doświadczeń i wiedzy np. o współczesne technologie, umiejętności związane z arteterapią. EP_W01 EP_W02
	C02	Celem jest zdobycie podstaw umiejętności zawodowych i rozszerzenie perspektyw ich rozwoju. EP_U01 EP_U02 EP_U03 EP_K01
2.	Treści merytoryczne przedmiotu:	
	Zajęcia mają formę wykładów połączonych z ćwiczeniami praktycznymi, ponieważ to one są podstawą procesu terapeutycznego. Poszczególne zagadnienia ilustrowane są za pomocą prezentacji w programie Microsoft Power Point, zestawami slajdów oraz filmami dotyczącymi arteterapii i warsztatów twórczego rozwoju osobistego, a także tematów z nimi powiązanych np. art brut i outsider art. Program ma charakter ewolucyjny i uwzględnia zmiany wynikające z aktualnych zainteresowań studentów.	
3.	Metody dydaktyczne:	
	Wykłady problemowe, wykłady z prezentacją multimedialną, ćwiczenia.	
4.	Kierunkowe efekty uczenia się (spełniane przez przedmiot):	
	KOD EFEKTU KIERUNKOWEGO	OPIS EFEKTU KIERUNKOWEGO
	K_W07	rozumie potrzebę pogłębiania wiedzy teoretycznej dotyczącej rzeźby, działań przestrzennych, obiektu rzeźbiarskiego i jego otoczenia, zna zasady i konsekwencje właściwego doboru materiałów, narzędzi i technik potrzebnych do ich realizacji.
	K_W13	zna techniki obrazowania cyfrowego związane z realizacją i dokumentacją pracy artystycznej oraz posiada wiedzę w zakresie projektowania 3D i wspomagających je technik cyfrowych
	K_U02	potrafi konstruktywnie łączyć posiadane umiejętności wraz z nabywaniem nowych w drodze poszukiwań i eksperymentów, swobodnie łączy różne techniki dyscyplin pokrewnych w trakcie realizacji projektów artystycznych
	K_U04	potrafi w sposób profesjonalny zaaranżować prezentację swojego zamierzenia artystycznego
	K_U07	potrafi kreować własne realizacje w oparciu o świadome użycie przestrzeni, materii, przedmiotów i innych środków artykulacji oraz budować obiekty zgodnie z własnymi zainteresowaniami i zamierzeniami.
	K_U13	Potrafi świadomie posługiwać się wiedzą dotyczącą technik obrazowania cyfrowego związanego z realizacją i dokumentacją pracy artystycznej, posiada umiejętności w zakresie projektowania 3D i technik cyfrowych wspomagających projektowanie
	K_K01	jest gotów do ustawicznego kształcenia się, ciągłego doskonalenia, nabywania nowej wiedzy i nowych umiejętności, pracy w zespole i świadomego inspirowania innych własnymi działaniami
5.	Przedmiotowe efekty uczenia się i metody ich weryfikacji:	

WIEDZA ZNA I ROZUMIE:			
KOD EFEKTU PRZEDMIOTOWEGO	OPIS EFEKTU PRZEDMIOTOWEGO	ODNIESIENIE DO KIERUNKOWEGO EFEKTU UCZENIA SIĘ (KOD)	METODY WERYFIKACJI
EP_W01	Student zdobywa wiedzę z obszaru wybranego przedmiotu kierunkowego, która poszerza zakres kompetencji w wybranej dziedzinie. Rozumie potrzebę rozwijania wiedzy w tych obszarach do podnoszenia własnych kwalifikacji.	K_W07 K_W13	Realizacja ćwiczeń tematycznych, praca własna i indywidualne konsultacje
UMIEJĘTNOŚCI potrafi:			
KOD EFEKTU PRZEDMIOTOWEGO	OPIS EFEKTU PRZEDMIOTOWEGO	ODNIESIENIE DO KIERUNKOWEGO EFEKTU UCZENIA SIĘ (KOD)	METODY WERYFIKACJI
EP_U01	Student zdobywa umiejętności w zakresie arteterapii. Nabywa umiejętności posługiwania się właściwymi narzędziami i technikami niezbędnymi do realizacji zadanych prac i własnych projektów w tych obszarach.	K_U02 K_U04 K_U07 K_U13	Realizacja ćwiczeń tematycznych, praca własna i indywidualne konsultacje
KOMPETENCJE SPOŁECZNE jest gotów do:			
KOD EFEKTU PRZEDMIOTOWEGO	OPIS EFEKTU PRZEDMIOTOWEGO	ODNIESIENIE DO KIERUNKOWEGO EFEKTU UCZENIA SIĘ (KOD)	METODY WERYFIKACJI
EP_K01	Student dzięki pracy w grupie nabywa kompetencji do swobodnego komunikowania się z innymi, wymiany doświadczeń, pracy zespołowej i koordynowaniu pracy w grupie przy realizacji projektów i zadań twórczych.	K_K01	Realizacja ćwiczeń tematycznych, praca własna i indywidualne konsultacje
I. Forma i warunki zaliczenia, kryteria oceny			
1.	Forma zaliczenia: zaliczenie, zaliczenie z oceną, egzamin z oceną		
ZALICZENIE Z OCENĄ			
2.	Warunki zaliczenia – jeśli przedmiot jest na zaliczenie:		
frekwencja (80 % obecności na zajęciach); aktywność (aktywność na zajęciach, realizacja i rozumienie zadań, śródsesemestralne i końcowosemestralne przeglądy prac, zaliczenie pisemne, egzamin pisemny/ustny itp.)			
3.	Warunki zaliczenia z oceną – jeśli przedmiot jest na zaliczenie z oceną:		

ocena celująca – obecność studenta na zajęciach oraz wzorowa aktywność (aktywność na zajęciach, rozumienie i realizacja zadań, jakość prac i ćwiczeń prezentowanych podczas śródsesemestralnych i końcowosesemestralnych przeglądów prac, zaliczenie pisemne, egzamin pisemny/ustny itp.);

ocena bardzo dobra – obecność studenta na zajęciach oraz bardzo dobra aktywność (aktywność na zajęciach, realizacja i rozumienie zadań, śródsesemestralne i końcowosesemestralne przeglądy prac, zaliczenie pisemne, egzamin pisemny/ustny itp.);

ocena plus dobry – obecność studenta na zajęciach oraz dobra aktywność (aktywność na zajęciach, rozumienie i realizacja zadań, jakość prac i ćwiczeń prezentowanych podczas śródsesemestralnych i końcowosesemestralnych przeglądów prac, zaliczenie pisemne, egzamin pisemny/ustny itp.);

ocena dobry – obecność studenta na zajęciach, zadowalająca aktywność (aktywność na zajęciach, rozumienie i realizacja zadań, jakość prac i ćwiczeń prezentowanych podczas śródsesemestralnych i końcowosesemestralnych przeglądów prac, zaliczenie pisemne, egzamin pisemny/ustny itp.);

ocena plus dostateczna – obecność studenta na zajęciach i przeciętna aktywność (aktywność na zajęciach, rozumienie i realizacja zadań, jakość prac i ćwiczeń prezentowanych podczas śródsesemestralnych i końcowosesemestralnych przeglądów prac, zaliczenie pisemne, egzamin pisemny/ustny itp.);

ocena dostateczna – obecność studenta na zajęciach i niska aktywność (aktywność na zajęciach, rozumienie i realizacja zadań, jakość prac i ćwiczeń prezentowanych podczas śródsesemestralnych i końcowosesemestralnych przeglądów prac, zaliczenie pisemne, egzamin pisemny/ustny itp.);

ocena niedostateczna – nieobecność studenta na 20 % zajęć lub niedostateczna aktywność (aktywność na zajęciach, rozumienie i realizacja zadań, jakość prac i ćwiczeń prezentowanych podczas śródsesemestralnych i końcowosesemestralnych przeglądów prac, zaliczenie pisemne, egzamin pisemny/ustny itp.)

4. Kryteria oceniania – jeśli przedmiot jest na ocenę:

ocena celująca – obecność studenta na zajęciach oraz wzorowe zaliczenie egzaminu końcowego;

ocena bardzo dobra – obecność studenta na zajęciach oraz bardzo dobre zaliczenie egzaminu końcowego;

ocena plus dobry – obecność studenta na zajęciach oraz dobre rezultaty egzaminu końcowego;

ocena dobry – obecność studenta na zajęciach, zadowalające rezultaty egzaminu końcowego;

ocena plus dostateczna – obecność studenta na zajęciach i przeciętny poziom zaliczenia egzaminu końcowego;

ocena dostateczna – obecność studenta na zajęciach i niski poziom zaliczenia egzaminu końcowego;

ocena niedostateczna – nieobecność studenta na 20 % zajęć lub niedostateczny poziom egzaminu końcowego

II. Obciążenie pracą, punkty ECTS

A.	Obciążenie pracą	I	II	III	IV	V	VI	VII	IIIX	IX	X	RAZEM
	Godziny kontaktowe (udział w zajęciach)	-	-	-	-	20	10	20	10	-	-	80
	Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury, przygotowanie pracy artystycznej, projektu, prezentacji itp.)	-	-	-	-	10	20	10	20	-	-	40
	RAZEM:	-	-	-	-	30	30	30	30	-	-	120
A.	Punkty ECTS	I	II	III	IV	V	VI	VII	IIIX	IX	X	RAZEM
	Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	-	-	-	-	2	1	2	1	-	-	6
	Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	-	-	-	-	0	1	0	1	-	-	2
	RAZEM:	-	-	-	-	2	2	2	2	-	-	8

III. Spis zalecanych lektur	
1.	Wykaz lektur podstawowych:
2.	Wykaz lektur uzupełniających:
• Bartel, R. (2016). Arteterapia i rozwój osobisty. Teoretyczne i praktyczne aspekty terapii przez sztukę. Tom I. Podstawy arteterapii. Poznań: Wydawnictwo Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu, Wydział Rzeźby i Działań Przestrzennych. • Bartel, R. (2017). Arteterapia i rozwój osobisty. Teoretyczne i praktyczne aspekty terapii przez sztukę. Tom II. Zagadnienia szczegółowe. Poznań: Wydawnictwo Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu, Wydział Rzeźby i Działań Przestrzennych. • Malchiodi, C.A. (red.) (2014). Arteterapia podręcznik. (Przeł.) E. Bochenek. Gdańsk: Wydawnictwo Harmonia Universalis. • Literatura uzupełniająca • Bartel, R. (red. nauk.) (2017). Sztuka w terapii, terapia w sztuce. Teoretyczne i praktyczne aspekty autoterapii przez sztukę. Poznań: Wydawnictwo Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu, • Baker, P. (1997). Metafory w psychoterapii. Teoria i praktyka. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. • Borowik, G., Kowal, A. (red.) (2011). W kierunku autentyczności. Twórcza ekspresja i artyści z kręgu art brut. Kraków: Wydawnictwo Wydziału Sztuki Uniwersytetu Pedagogicznego w Krakowie. • Borowik, G., Cwalina, T. (red.) (2015). Portret/Autoportret. Identyfikacja i tożsamość. Kraków: Stowarzyszenie „Psychiatria i Sztuka”. • Buchalter, S. (2006). Terapia sztuką. Poznań: Wydawnictwo Zysk i S-ka. • Cane, F. (1951). The Artist In Each Of Us. New York: Pantheon. • Case, C., Dally, T. (2006). The Handbook of art therapy. New York: Routledge. • Cyłkowska-Nowak, M., Imielska, J., Kasperek-Golimowska, E. (red.) (2011). Podmiot. Sztuka – terapia – edukacja. Rozwijanie potencjału twórczego. Poznań: Wydawnictwo Uniwersytetu Medycznego im. K. Marcinkowskiego. • Czabała, Cz. (2002). Czynniki leczące w psychoterapii. Warszawa: Wydawnictwo PWN. • Darley, S., Heath, W. (2008). The Expressive Arts Activity Book. London: Jessica Kingsley Publishers. • Fincher, S. F. (2008). Kreatywna mandala. Artystyczna przygoda z odkrywaniem własnej jaźni. Łódź: Wydawnictwo JK. • Florczykiewicz, J. (2011). Terapia przez kreację plastyczną w resocjalizacji recydywistów penitencjarnych. Kraków: Oficyna Wydawnicza „Impuls”. • Gilroy, A. (2009), Arteterapia- badania i praktyka. Łódź: Wydawnictwo Akademii Humanistyczno-Ekonomicznej w Łodzi. • Glińska-Lachowicz, A. (red.) (2015). Arteterapia w nauce i praktyce. Opole: Wydawnictwo Uniwersytetu Opolskiego. • Handford, O., Karolak, W. (2009), Bajka w twórczym rozwoju i arteterapii. Łódź: Wydawnictwo Akademii Humanistyczno-Ekonomicznej w Łodzi. • Handford, O., Karolak, W. (2009), Portrety i maski w twórczym rozwoju i arteterapii. Łódź: Wydawnictwo Akademii Humanistyczno-Ekonomicznej w Łodzi. • Handford, O., Karolak, W. (2008), Zabawa (z) przedmiotami w twórczym rozwoju i arteterapii. Łódź: Wydawnictwo Akademii Humanistyczno-Ekonomicznej w Łodzi. • Handford, O., Karolak, W. (2011), Collage w twórczym rozwoju i arteterapii. Warszawa: Wydawnictwo Akademii Pedagogiki Specjalnej. • Hill, C. E. (2000). Sen w psychoterapii. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.	

- Jasielska, A. (2004). Ekspresja emocji w dziełach sztuki oraz emocjonalna impresja odbiorcy w perspektywie psychologicznej. (W:) K. Kaliszewska, O. Sakson-Obada, M. Zielona-Jenek, J. Zinzuk, Bogucki (red.). Emocja subiektywne doświadczenie czy zdarzenie interpersonalne?
- Poznań: Wydawnictwo Naukowe.
- Józefowski, E. (2009). Edukacja artystyczna w działaniach warsztatowych. Łódź: Wydawnictwo Akademii Humanistyczno-Ekonomicznej w Łodzi.
- Józefowski, E., Florczykiewicz J. (2012). Arteterapia jako praktyka oddziaływań artystycznych i terapeutycznych. Wydawnictwo Uniwersytetu Przyrodniczo-Humanistycznego w Siedlcach.
- Józefowski, E., Florczykiewicz J. (2011). Arteterapia w edukacji i resocjalizacji. Wydawnictwo Uniwersytetu im. A. Mickiewicza w Poznaniu.
- Józefowski, E., Florczykiewicz, J. (2015). Warsztat twórczy jako okazja rozwoju podmiotowego w przestrzeni sztuki. Wrocław: Wydawnictwo Drukarni JAKS.
- Lazarus, A. (2003). Wyobrażenia w psychoterapii. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.
- Karolak, W. (2005). Rysunek w arteterapii. Łódź: Wydawnictwo Wyższej Szkoły Humanistyczno-Ekonomicznej w Łodzi.
- Karolak, W., Kaczorowska B. (2011). Arteterapia. Od rozważań nad teorią do zastosowań praktycznych. Łódź: Wydawnictwo Wyższej Szkoły Humanistyczno- Ekonomicznej w Łodzi.
- Karolak, W., Kaczorowska B. (2008). Arteterapia w medycynie i edukacji. Łódź: Wydawnictwo Wyższej Szkoły Humanistyczno- Ekonomicznej w Łodzi.
- Konopczyński, M. (2009). Metody twórczej resocjalizacji. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
- Kramer, E. (2000). Art as therapy: Collected papers. London: Jessica Kingsley Publishers Ltd.
- Majorczyk, M., Szabelska-Holeksa, M. (red.). Arteterapia – zdrowie dzięki sztuce. Poznań: Wydawnictwo Naukowe Collegium da Vinci.
- Łoza, B., Chmielnicka-Plaskota, A., Rudowski, T. (red.) (2013). Arteterapia: od teorii do terapii. Podręcznik przedmiotu. Warszawa: Wydawnictwo Akademii Pedagogiki Specjalnej.
- Łoza B., Chmielnicka-Plaskota, A., Mosiołek, A., Patejuk-Mazurek, I. (red.) (2014). Arteterapia w praktyce klinicznej. Warszawa: Wydawnictwo Akademii Pedagogiki Specjalnej
- Łoza, B., Chmielnicka-Plaskota, A. (red.) (2016). Arteterapia. Część 3. Warszawa: Wydawnictwo Difin SA.
- Nęcka, E. (2005). Trening twórczości. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.
- Oster, G. D., Gould, P. (2002). Rysunek w psychoterapii. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.
- Rosińska, Z. (1985). Psychoanalityczne myślenie o sztuce. Warszawa: PWN.
- Rubin, J.A. (2001). Approaches to art therapy. Theory and technique. New York: Brunner/Mazel.
- Rudowski, T. (2009). Studia nad arteterapią w ujęciu aksjologiczno-psychologicznym. Warszawa: Wydawnictwo Uniwersytetu Warszawskiego.
- Sienkiewicz-Wilowska, J. A. (2011). Dziecko rysuje, maluje, rzeźbi. Jak wspomagać rozwój dzieci i młodzieży. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.
- Stańko, M. (2009). Arteterapia- mechanizmy działania z perspektywy neuropsychologii, Psychoterapia, 2009, nr 2, s.29-37.
- Stańko-Kaczmarek, M. (2013), Arteterapia i warsztaty edukacji twórczej. Warszawa: Wydawnictwo Difin SA.
- Szulc, W. (1994). Kulturoterapia. Wykorzystanie sztuki i działalności kulturalno-oświatowej w leczeniu. Poznań: Wydawnictwo Akademii Medycznej im. K. Marcinkowskiego w Poznaniu.
- Szulc, W. (2011). Arteterapia. Narodziny idei, ewolucja teorii, rozwój praktyki. Warszawa: Wydawnictwo Difin SA.
- Tyszkiewicz, M. (1987). Psychopatologia ekspresji. Warszawa: Państwowe Wydawnictwo Naukowe.

AUTOR OPRACOWAŃ

